

Rechtbank Zeeland-West-Brabant,
6 september 2021
Nr. ECLI:NL:RBZWB:2021:6933

De adviseur moet van ontwikkelingen in de markt op de hoogte zijn

Van een redelijk bekwaam en redelijk handelend adviseur mag worden verwacht dat hij op de hoogte is en ook blijft van de relevante ontwikkelingen in de verzekeringsbranche. Want de adviseur heeft deze kennis nodig om invulling te kunnen geven aan zijn zorgplicht jegens zijn klanten. Maar de adviseur hoeft niet alwetend te zijn. De klant moet een verwijt aan het adres van de adviseur – dat hij niet voldoende wist wat er binnen zijn vakgebied speelde – wel voldoende handen en voeten geven. Oftewel: het kan de adviseur pas worden tegengeworpen als hij redelijkerwijs op de hoogte had behoren te zijn van bepaalde kennis binnen de branche. Een dergelijke zaak speelde bij Rechtbank Zeeland-West-Brabant. De casus was als volgt.

X is festivalorganisator. X organiseert jaarlijks meerdere muziekfestivals. Een van die festivals betreft het Rebirth Festival. Dit festival stond gepland van 10 tot en met 12 april 2020. Het festival zou dat jaar voor het achtste opeenvolgende jaar plaatsvinden. Ten behoeve van dat festival sloot X steeds een losse evenementenverzekering. De adviseur van X -die ook de overige verzekeringen van X beheerde- bemiddelde in de jaren vóór 2020 in de weken voordat het festival zou plaatsvinden telkens bij het tot stand komen van deze evenementenverzekering. De jaarlijks afgegeven polis bevatte dekking voor onvoorziene omstandigheden. Daaronder begrepen schade als gevolg van epidemieën, pandemieën en besmettelijke ziekten. Op 20 februari 2020 meldde X zich bij de adviseur met het verzoek om ook dit jaar voor het op handen zijnde Rebirth Festival een evenementenverzekering te sluiten. De adviseur meldde daarop dat een zogeheten Integraal Organisatie Plan (IOP) van het festival benodigd was. X stuurde dit plan enkele dagen later toe en de adviseur merkte dit -als gevolg van vakantie- ook pas weer enkele dagen later op, te weten 28 februari 2020. Een dag eerder op 27 februari 2020 hebben verzekeraars marktbreed laten weten dat op polissen voor evenementenverzekeringen een uitsluiting wordt opgenomen voor schade als gevolg van een epidemie, pandemie of besmettelijke ziekte. X kan dus vanaf dat moment geen evenementenverzekering met een dergelijke dekking meer sluiten. Het Rebirth Festival kon in 2020 niet doorgaan vanwege de door de overheid genomen coronamaatregelen. X claimt de door haar geleden schade als gevolg van het afgelasten

van dit festival bij de adviseur. Volgens X had de adviseur er eerder voor moeten waarschuwen dat verzekeraars een dekkingsuitsluiting voor epidemieën op evenementenverzekeringen zouden kunnen opnemen. Als de adviseur pro-actiever had gehandeld, dan had er nog een evenementenverzekering met dekking voor onvoorziene omstandigheden gesloten kunnen worden, aldus X. De rechtbank stelt voorop dat het de taak van de adviseur is om diens klant tijdig opmerkzaam te maken op de gevolgen die bepaalde feiten kunnen hebben voor de dekking van de verzekeringen in de portefeuille. De exacte reikwijdte van deze zorgplicht verschilt van geval tot geval. De omstandigheden die daarbij een rol kunnen spelen worden onder meer ingevuld door de verhouding die partijen met elkaar hebben en of de adviseur wist wat voor zijn klant van belang was. Concreet betekent dit volgens de rechtbank dat in deze zaak beoordeeld moet worden of er een waarschuwingsplicht voor de adviseur bestond.

Om dat vast te kunnen stellen, moet volgens de rechtbank eerst komen vast te staan dat het in de periode vóór 20 februari 2020 binnen de intermediairsbranche algemeen bekend was dat verzekeraars vanwege het coronavirus het pandemierisico bij evenementenverzekeringen mogelijk niet langer zouden gaan verzekeren. De rechtbank oordeelt dat dit niet is komen vast te staan. Door X worden er namelijk te weinige feiten en omstandigheden naar voren gebracht, waaruit die kennis afgeleid kan worden. X verwijst slechts naar een artikel op het nieuwsforum van Schade Magazine en dat één andere adviseur begin

2020 wél al op de hoogte was van de beperking van de dekking. De rechtbank vindt dat voor de onderbouwing van het standpunt van X in ieder geval te mager. De rechtbank komt dus tot de conclusie dat de adviseur niet vóór 20 februari 2020 wist of redelijkerwijs behoorde te weten dat een beperking van de dekking op de evenementenverzekeringen op handen was. Daarmee wordt het verwijt van X – dat de adviseur tekortgeschoten is in zijn waarschuwingsplicht – door de rechtbank gepasseerd.

De rechtbank overweegt ook nog dat causaal verband tussen het schenden van de waarschuwingsplicht en de door X geleden schade ontbreekt. X heeft nagelaten om te onderbouwen dat – als de adviseur op 20 februari 2020 wél aan de waarschuwingsplicht zou hebben voldaan – het dan nog mogelijk was geweest om vóór 27 februari 2020 (de dag waarop de dekkingsbeperking inging) een uitgebreide dekking te realiseren. De rechtbank stelt namelijk vast dat de doorloopsnelheid voor een op de assurantiebeurs ondergebrachte verzekering (zoals de evenementenverzekering van X) met een volledig risico ongeveer veertien dagen bedraagt. X heeft niet aannemelijk kunnen maken dat er binnen zeven dagen elders op de markt wél een vergelijkbare verzekering gesloten had kunnen worden. De rechtbank komt daarmee tot de slotsom dat de vorderingen van X stranden, waarbij X in de proceskosten van de adviseur wordt veroordeeld.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.